

N:o 39.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 Maj 1871.
 — — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående ett å staden Stettins vägnar framställt förlikningsanbud uti ett af samma stad mot Kongl. Maj:t och Kronan instämmt skuldfordringsmål.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 64.)

S. A. K.

Sedan staden Stettin under sistlidna år låtit till Stockholms Rådstufvurätt instämma Kongl. Maj:t och Kronan, med yrkande om dess förpligtande att för åtskilliga försträckningar, som staden Stettin i medlet af 17:de århundradet lemnat Svenska Kronan, till staden utgifva det uti en den 19 Maj 1698, i anledning af Liquidationskommitténs beslut, utfärdad observationsräkning upptagna belopp, 77,892 R:dr, å 48 öre silfvermynt, i R:dr Banko efter 1830 års realisation jemte laga ränta å sjelfva det ursprungliga kapitalet från nämnde dag, den 19 Maj 1698, tills betalning skedde, äfvensom ersättning för rättegångskostnaden, samt staden derefter låtit till Eders Kongl. Maj:t ingifva förslag till rättegångens biläggande genom förlikning, dervid Magistraten i Stettin erbjudit sig att, mot erhållande af det staden i nämnda observationsräkning tillgodoförda belopp, 77,892 R:dr i Bankomynt, afstå från allt vidare anspråk, har Eders Kongl. Maj:t, uti nådig proposition af den 31 sistlidne Mars, till Riksdagens pröfning öfverlemnad, huruvida icke Riksdagen må finna skäligt medgifva, att förlikning med staden Stettin afslutas på de å stadens vägnar nu erbjudna villkor och under förbehåll, att de originalhandlingar, på hvilka stadens

ifrågavarande fordran sig grundar, varda företedda och till Fullmäktige i Riksgäldskontoret återställda; och borde, i händelse förlikningsanbudet antoges, å Riksgäldskontoret anvisas det belopp af 77,892 R:dr Banko eller 116,833 R:dr R:mt, som för förlikningens afslutande erfordras.

Då Riksdagen anser sig icke kunna ingå i bedömande af frågan, huruvida det må antagas, att staden Stettins ifrågavarande mot Kongl. Maj:t och Kronan instämnda fordringsanspråk vid slutlig pröfning i domstolsväg skall blifva ogilladt, har Riksdagen, med hufvudsakligt afseende på det af Eders Kongl. Maj:t anförda förhållande, att om det af staden Stettin instämnda käromål vid slutlig pröfning af domstol bifalles, statsverket möjligen kan komma att vidkännas en utgift, mångdubbelt större, än den nu i förlikningsväg föreslagna, ansett lämpligast att öfverlemna åt Eders Kongl. Maj:t att bedöma om och under hvilka vilkor förlikning af ifrågavarande rättegång må ega rum samt, för den händelse sådan förlikning varder avvägbragt, ställa nödiga medel till Eders Kongl. Maj:ts disposition; och har Riksdagen på sådan grund beslutat:

1:o) att, derest Eders Kongl. Maj:t så pröfvar skäligt, Eders Kongl. Maj:t må ega på de å staden Stettins vägnar nu erbjudna vilkor afsluta förlikning om ifrågavarande rättegång, under förbehåll dels att de originalhandlingar, på hvilka stadens fordringsanspråk sig grundar, varda återställda, och dels att de öfriga förskrifter, som Eders Kongl. Maj:t kan finna för godt meddela, varda vederbörligen iakttagna;

2:o) att för ifrågavarande ändamål till Eders Kongl. Maj:ts disposition på Riksgäldskontoret anvisa ett belopp af Etthundrasextontusen åttahundratrettioåtta R:dr Rmt; samt

3:o) att de originalhandlingar, som enligt 1:sta punkten varda af staden Stettin återställda, skola öfverlemnas till Fullmäktige i Riksgäldskontoret, för att, sedan de genom Fullmäktiges försorg blifvit makulerade, bland kontorets handlingar förvaras.

Med underdånigt tillkännagifvande häraf framhärdar Riksdagen etc.

Stockholm den 10 Maj 1871.